

Sygn. akt: X C 3091/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Maria Żuchowska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Elżbieta Jakubowska

po rozpoznaniu w dniu 13 grudnia 2017 r. w Toruniu

sprawy z powództwa Raport Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w K.

przeciwko R. I. (1)

zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 377 zł (trzysta siedemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 26.10.2016 r. powód Raport Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K. domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanego R. I. (1) kwoty 890 zł bez odsetek oraz zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu strona powodowa wskazała, że nabyła w drodze przelewu od (...) spółki akcyjnej w W. wierzytelności wobec pozwanego z tytułu świadczonych usług telekomunikacyjnych. Wskazano, że pozwany mimo zawarcia umowy i korzystania ze świadczonych na jej podstawie usług zaprzestał regulowania zobowiązań, co skutkowało zawieszeniem świadczonych usług i naliczeniem pozwanemu umówionej kary.

Nakazem zapłaty wydanym dnia 12.01.2017r. w elektronicznym postępowaniu upominawczym, Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie nakazał pozwanemu, aby zapłacił stronie powodowej kwotę dochodzoną pozwem oraz kwotę 300zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Wskazany nakaz zapłaty pozwany zaskarżył sprzeciwem, w którym podniósł, że nie zaprzestał regulowania swoich zobowiązań, tylko wypowiedział umowę z P. z zachowaniem terminu wypowiedzenia i rozliczył się ze sprzętu, który zwrócił do biura P. Cyfrowego w T..

Po przekazaniu sprawy powód podtrzymał żądanie pozwu i przedłożył dokumenty na jego poparcie. Odnosząc się do podniesionego zarzutu, wskazano, że z uwagi na zaniechanie zwrotu udostępnionego pozwanemu sprzętu, wystawiono notę obciążeniową na kwotę 890 zł płatną do dnia 30.12.2015r.

W dalszych pismach procesowych strony podtrzymały swoje stanowiska. Strona pozwana przedłożyła dokumenty na okoliczność zwrócenia spornego sprzętu, a strona powodowa podnosiła, że pozwany nie rozliczył się z całego sprzętu, który otrzymał od wierzyciela pierwotnego.

Na rozprawie strona pozwana podtrzymała swoje zarzuty, wskazując, że sporny twarde dyski znajdował się w dekodерze i został razem z nim zwrócony.

Sąd ustalił, co następuje:

R. I. (1) zawarł w dniu 12.05.2010r. umowę z (...) S.A. w W., której przedmiotem było świadczenie usług telekomunikacyjnych w postaci usługi telewizyjnej. W ramach umowy, pozwany otrzymał do użytkowania dekodер podstawowy d2cb- (...) z kartą i dekodер dodatkowy d1db- (...) z kartą.

Okoliczność bezsporna oraz Dowód:

Umowa z dnia 12.05.2010r. – k. 58-60,

Protokół odbioru sprzętu z dnia 12.05.2010 – k. 61,62,

Regulamin świadczenia usług – k. 71-74

W dniu 18.05.2012r. pozwany zawarł kolejną umowę z (...) S.A. W ramach tej umowy otrzymał dekodер M. (...) - (...) z kartą oraz twarde dyski (...) oraz dekodер dodatkowy (...) - (...) z kartą. Po podpisaniu drugiej umowy, pozwany zdał dekodery z poprzedniej umowy z kartami

Umowa z dnia 18.05.2012r. – k. 64-67

- protokół zdawczo – odbiorczy z 21.05.2012r. – k. 68-69

W dniu 07.10.2015r. pozwany wypowiedział umowę z zachowaniem jednomiesięcznego okresu wypowiedzenia. Wierzyciel pierwotny potwierdził przyjęcie wniosku o rozwiązanie umowy w dniu 09.10.2015r. Umowa została rozwiązana z dniem 12.11.2015r. Cyfrowy P. skierował do pozwanego pismo przypominające o obowiązku zwrotu udostępnionego sprzętu w terminie 30 dni od rozwiązania umowy.

Okoliczność bezsporna oraz dowód:

- wypowiedzenie umowy z dnia 07.10.2015r. – k.94,

- potwierdzenie przyjęcia wypowiedzenia z dnia 09.10.2015r. – k. 95,

- pismo P. z dnia 20.10.2015r. – k. 96

W dniu 16.12.2015r. Cyfrowy P. wystawił notę obciążeniową numer (...) na kwotę 890 zł z terminem płatności do 30.12.2015r., wskazując że została wystawiona tytułem kary umownej za „brak zwrotu sprzętów: (...) - (...), (...) - (...), (...)”.

Dowód: nota obciążeniowa – k. 63

R. I. (1) w 2015 roku zachorował, m.in. miał problemy z poruszeniem się i zawroty głowy. Przebywał kilkakrotnie tego roku szpitalu. Po wyjściu ze szpitala w dniu 1 grudnia 2015r., czuł się bardzo źle, nie mógł samodzielnie funkcjonować. W dniu 18.12.2015r., kiedy stan zdrowia pozwanego na to pozwolił, córka pozwanego zawiozła go do biura przedstawiciela Cyfrowego P., aby mógł zdać sporny sprzęt.

dowód: protokół zwrotu sprzętu – k. 97,

- dokumentacja medyczna pozwanego – k.98 -104

- zeznania E. I. – k. 133-134,

- zeznania R. I. (2) – k. 134,

- zeznania I. K. (1) – k. 134,

- zeznania W. W. – k. 135,

- zeznania pozwanego - k. 135,

Pozwany w dniu 18.12.2015r. zwrócił dekodery w stanie kompletnym, tj. dekodery podstawowy o numerze (...) - (...) z kartą oraz twardym dyskiem (numer (...)) oraz dekodery dodatkowe (...) - (...) z kartą

dowód: protokół zwrotu sprzętu – k. 97,

- zeznania M. E. (1) – k. 133,

- zeznania pozwanego - k. 135,

Na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 06.09.2016r. wierzytelności (...) S.A. w W. przeszły na powoda.

dowód: umowa sprzedaży wierzytelności. – k. 51-53 akt

- wezwanie do zapłaty – k. 47-48

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie Sąd ustalił na podstawie okoliczności bezspornych, dowodów z dokumentów, zeznań świadków oraz dowód z przesłuchania stron. Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów przedłożonych przez strony, bowiem nie były kwestionowane przez strony i nie wzbudzały wątpliwości Sadu.

Za wiarygodne uznano zeznania świadka M. E. (1) – przedstawiciela firmy współpracującej z Cyfrowym P. w T., w której to firmie pozwany zdawał sprzęt w grudniu 2015r. Z zeznań świadka wynikało, że jeżeli z treści protokołu zwrotu sprzętu wynika, że został zdany kompletny sprzęt to oznacza, że zdany został dekodery z kablami, ale również z kartą i twardym dyskiem. Świadek kategorycznie wskazał, że jeżeli brakowałoby twardego dysku w dekodery, pracownik przyjmujący sprzęt na pewno zaznaczyłby to w protokole. Zeznania świadka były spójne, logiczne, pochodziły od osoby postronnej dla stron i korespondowały z pozostałym zebraniem w sprawie materiałem dowodowym. Wskazać w tym miejscu należy, że zeznania świadka potwierdzają, że pomimo nie wskazania wyraźnie w protokole zwrotu sprzętu faktu, że zwrócony został także twardego dysk, to zapisanie w protokole, że zdano „kompletny sprzęt” oznacza, że musiał zostać również zdany twardego dysk znajdujący się wewnątrz dekodera.

Sąd dał wiarę zeznaniom E. I. – córki pozwanego, z których wynikało, że pozwany przez okres kilku miesięcy czuł się bardzo źle, a w grudniu po wyjściu ze szpitala nie mógł samodzielnie się poruszać. Dodała, że osobiście zawiozła ojca do punktu P. w T., kiedy jego stan zdrowia na to pozwolił i zdano cały sprzęt, którego dotyczyła rozwiązana umowa. Zeznania świadka były spójne, a w powiązaniu z pozostałymi dowodami układały się w logiczną całość.

Za wiarygodne uznano również zeznania świadków R. I. (2), I. K. (2) i W. W., którzy zgodnie potwierdzili bardzo zły stan zdrowia pozwanego, szczególnie pod koniec 2016r. Zeznania świadków były spójne i korespondowały w pełni z przedłożoną do sprawy dokumentacją medyczną pozwanego.

Sąd dał wiarę zeznaniom pozwanego R. I. (1) przesłuchanego na rozprawie w charakterze strony, gdyż były spójne, a z pozostałym zebraniem w sprawie materiałem dowodowym tworzyły logiczną całość. Pozwany w swoich zeznaniach

potwierdził zarówno fakt swojej ciężkiej choroby, która dorowadziła do niemożności oddania sprzętu w terminie, jak również fakt, że oddany został również twardey dysk znajdujący się wewnątrz dekodera. Pozwany dodał, że pracownik przyjmujący sprzęt potwierdził mu, że oddawany sprzęt jest kompletny.

Powód wywodził swoje roszczenie na podstawie art. 56 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. Nr 171, poz. 1800 ze zm.), regulujący umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych oraz – w zakresie przelewu wierzytelności – art. 509 i nast. k.c.

Bezsporny w sprawie był fakt, że pozwanego i pierwotnego wierzyciela łączyła umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych i że wierzyciel pierwotny wystawił notę obciążeniową za niezwrócenie 3 sprzętów w postaci dwóch dekoderek oraz dysku twardego. Bezsporny ostatecznie był także przelew wierzytelności Cyfrowego P. na powoda.

Spór dotyczył zasadności dochodzonego roszczenia wobec podniesienia przez pozwanego zarzutu, że zwrócił sprzęt o wskazanych w nocie obciążeniowej numerach, więc nie było podstawy do nakładania na niego kary umownej.

Na podstawie art. 6 k.c. oraz art. 232 k.p.c. ciężar dowodu spoczywa na stronie, która z określonych faktów wywodzi skutki prawne. Jeśli zatem powód powoływał się na zaistnienie oznaczonych faktów, w tym na fakt, przysługującego mu względem pozwanego roszczenia o oznaczonej wysokości z tytułu kary umownej, zobowiązany był wykazać okoliczności, które uzasadniały żądanie zgłoszone w pozwie. Z kolei do strony pozwanej należało udowodnienie kwestii związanej z zarzutem zwrotu sprzętu i braku winy w kilkudniowym opóźnieniu.

Po przeprowadzeniu postępowania odwodowego Sądu uznał, że pozwany skutecznie podważył zasadność dochodzonego roszczenia.

Na wstępie wskazać należy, że z treści uzasadnienia pozwu wynika, że powód dochodzi roszczenia z tego względu, że pozwany nie wywiązywał się z warunków umowy i zaprzestał regulowania zobowiązań, co miało doprowadzić do zawieszenia świadczonej usługi i nałożenia na pozwanego kary umownej związanej ze zwrotem przyznanych ulg. Tymczasem do pozwu nie dołączono żadnego dokumentu na poparcie tych twierdzeń. Przedłożono jedynie notę obciążeniową, jednak nie dotyczyła ona nałożonej kary umownej za niewywiązanie się z regulowania płatności i utratą ulg, a dotyczyła ona braku zwrotu 3 sprzętów. (W pozwie natomiast w żadnym momencie nie wskazano, że postawą roszczenia jest kara za niezwrócenie w terminie jakiegoś sprzętu). Następnie, w odpowiedzi na zarzuty pozwanego, że zdał wszelki możliwy sprzęt po skutecznym wypowiedzeniu umowy, strona powodowa uznała te zarzuty za gołosłowne, nie przyznając tego faktu. Dopiero po przedłożeniu przez pozwanego protokołu zdania sprzętu, powód przyznał, że sprzęt rzeczywiście został zdany, ale tym razem twierdził, że nie został zdany w terminie i był niekompletny, bowiem z protokołu nie wynika, aby został zdany twardey dysk. Takie zachowanie powoda będącego podmiotem profesjonalnym należy uznać za bardzo nieuczciwe w stosunku do ewentualnych dłużników, którzy muszą bronić się przed nieprawidłowymi zarzutami, a także w stosunku do sądu, który gdyby pozwany nie zakwestionował roszczenia, uznałby uzasadnienie pozwu za prawdziwe, a w rzeczywistości podstawa nałożenia kary umownej była całkiem inna.

Odnosząc się z kolei do ostatecznego stanowiska strony powodowej uznać należało, po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, że pozwany zdał kompletny sprzęt, a więc również z twardym dyskiem (mimo braku oznaczenia tego w protokole), co potwierdził stanowczo świadek M. E. przyjmujący sprzęt. Jeżeli natomiast chodzi o kilkudniowe opóźnienie w zwrocie sprzętu, to postępowanie dowodowe wykazało w całej rozciągłości, że pozwany nie ponosił winy za opóźnienie. A zatem, nie było podstawy do obciążenia pozwanego karą umowną. Kara ta bowiem została nałożona za niezwrócenie sprzętu, a nie za opóźnienie w zwrocie sprzętu. Również powód w żadnym momencie nie twierdził, że podstawą nałożenia kary było opóźnienie w zwrocie sprzętu. Skoro zatem sprzęt został zwrócony w całości, brak było podstaw do obciążania pozwanego karą z tytułu niezwrócenia sprzętu. Uzyskanie przez wierzyciela pierwotnego i sprzętu i kary umownej doprowadziłoby do bezpodstawnego wzbogacenia wierzyciela pierwotnego, a obecnie powoda.

Mając na uwadze powyższe, powództwo podlegało oddaleniu jako niezasadne na podstawie art. 6kc, o czym orzeczono w punkcie I wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 kpc w myśl zasady odpowiedzialności na wynik procesu. Pozwany wygrał proces w całości ponosząc koszty procesu w kwocie 377 zł, na które składały się koszty zastępstwa procesowego w kwocie 360 zł oraz opłata od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.